

Consternatie in Hoksebearge

Johan Kwast

Vandaag zal 't mien eerste optreden met de Hoksebeargse moondharmonicaclup wörden. Wiej möt woareargens 't Gelderse in.
Um da'w der nog nich eerder bint'ewes, goa'w te hoope, met 'n auto der hen.
Op 't maark verzamel wiej oons. Iedereen is der mooi op tied, en woarum zó'w dan nog langer wochen; loa'w mear goan.

Wiej veurt vot, achter mekaar an. Scholten vuurop, want den möt de weg weten. Ze zeit dat der vandaag nog meer te doen is. Dan kan der nog wal aardig wat volk op of kommen. 'n Intree is gratis, en dan wee'j 't wal. De weg is makkelijk te veenden, en in een keer riede wiej der hen.
Loa'w de auto's mear nich te dichte biejetten, dan kôw, a'w wierum goat, ze makkelijk wier veenden. Wat ne logica, mear 'n endje lopen dat möt können. 't Köfferke in de haand, schier in 't pak, doar stap wiej hen.

Ginds, dat grote witte gebouw op den bult, doar zal 't wal ees können wean.

Der is nog weanig volk op de been, mear dat zal temet wal aans wörden. Scholten kleait de hoge stenen trappen op, en kik der ees heanig achter de duure hen. 'k Leu'w da'r hier wal good bint, röp-e. Wiej ok noar boawen, de vroaleu 't leste vanzölf. In ne grote ruimte loopt drok oaweral leu rond. Nen eankelan zit an 't schap koffie te leuten. Wal vrömd, wieder stoat der gin steule. "Wee'j wat", zeg Scholten onzen woordvoerder, "oons spul zette wiej boeten nōast dee trappen neer, doar kan't mooi stoan, en gin meanske zöt et.". "En a'w op möt kommen, kô'w 't zo griepen." "k Snap 't nich, mear 't zal wal.

De meesten neust der voort oaweral rond en duukt alle heuke en keamerkes in. Binnen de korste keren hef iereen zich oplost tusken onbekeand volk.

Neargens heur of zee ik 'n optreden en ik deank:

"Loa'k eers effen mien köfferke ophalen".

"Biej de haand holen, dat lik mij toch better". 'k Goa de duure oet en de trappen wier of.

Ik kiek, en ik kiek . . . , nich te geleuwen, al oons gerei is vot! En 't is der ne drokte van belang; 'n rommelmaark of zo iets is der an de gang.

Tusken stapels deuzen, sinaasappelkistjes en wat plestik, veen ik zo weg en wier oonze köfferkes.

Almoal

lösbrökken en alle moondöargels bin der oet. Mear woar ik ok zeuk, mien köfferke is vot. "n Cieferslot helpt ok nich, zee nemt 't hele kofferke wal met". 'k bin glad van de wieze.

'k Zal noar binnen mötten en melding maken.

Hee, wat lig doar in 't grös, zee ik dat good?

't Is 'n moondöargel, plat'etrapt en 't zit vol zaand, kats vermallemoerd; doar bi'w mooi kloar met. En doar, in nen groten zaandbak, den half en half schoel geet oonder vleebuske, doar ligt der nog völle meer. Almoal volpropt met zaand.

Joa, en op dee dubbelen, dee met dee völle geatjes, doar hebt ze zich helemoal op oetleawd.

Heel oons hebben en holen is in een keer noar de barbiesjes hölpn. Moondoargels in F. en G., bint der ok al nich meer te kriegn; wördt der nich meer maakt.

Wat is 't wat, wat is 't wat; een en al ellean.

't Spöllen zal oflast mötten wörden. Alns kan nog wal op 'n plietsiezaakje oetdreaien, wat wee'j der van.

Wa'j aaltied met zukke rampen hebt, de kraant is der voort bij. Fotografen springt der ok al rond.

Vanzölf, van zo'n biezeunder vuurval möt verslag wörden doan. De pers wil noe "hoor van 'n hoond".

"Woar is den woordvoerder van oeleu?". Direct ophalen, en hierhen der met!". Ok dat nog.

De kraantenleu sprekt oondertusken of: "'t Verhaal möt bij almoal, 'n zölfden kop hebben".

"Mondharmonieclub, nog vóór haar optreden, geruïneerd".

Met völ geroas löp der nen wekker op. Woar bin ich? "Gelukkig, in de sloapkamer, in mien eagen bere".

Zwatte köfferke steet mij vrömd an te kieken. Net of 't zeggen wil: "Wat he'j toch, hier bin ik wal".

En zo heel heanigan, kom ik wier bie'j de positieven. Oons optreden, dat kan gewoon duurgoan.

Leu dee völ wett, könt ok wa dom doen.